

Ligeró, a la dreta, amb un dels dos treballadors de la botiga social que Mifas té al nou centre hospitalari garrotxí ■ J.C.

Mifas amplia l'oferta de la botiga de l'hospital d'Olot per garantir-ne la viabilitat

■ Ha posat en marxa un servei de floristeria per encàrrec i també obre els caps de setmana ■ L'entitat s'obre així als veïns de la rodalia, a part dels usuaris del centre

Jordi Casas
OLOT

Mifas de la Garrotxa ha posat en marxa un servei de floristeria per encàrrec a la botiga social que té a l'hospital comarcal d'Olot, La Botigueta de l'Hospital, amb l'objectiu de consolidar-la. Així mateix, ha fet públic que la manté oberta en horari comercial cada cap de setmana, per donar servei als veïns dels barris de la rodalia, els del Pla de Dalt, El Cassés, pisos Garrotxa i el Xiprer i les Plano-

La xifra

2

persones té l'entitat que dona suport a les persones amb discapacitat física a la botigueta d'Olot.

tes.

El responsable de Mifas a la Garrotxa i al Ripollès, Josep Ligeró, ha remarcat que estan fent esforços per ampliar l'oferta de la

La data

23.02.15

és el dia que el grup Mifas va obrir a l'hospital comarcal de la Garrotxa una botiga social.

botiga amb l'objectiu de reforçar-ne la viabilitat. "No és un negoci com els altres, sinó que es tracta d'una botiga social que dona feina a persones amb

discapacitat", ha indicat Ligeró, que hi ha afegit que en l'actualitat la botiga dona feina a dues persones del grup.

A part de l'oferta de floristeria, l'establiment té una varietat de productes destinats als usuaris que han de fer estada a l'hospital i també al personal del centre i les persones que van a consultes externes o a visitar un malalt.

Està situada al passadís que hi ha a l'esquerra, després de l'entrada principal. ■

LA GALERIA

Joan Ferrerós

Un oblidat més

Quan sento el mot *agrimensor*, precisament perquè avui el seu ús és escàs, se'm representa en el magí bona part de la decoració il·lustrada: de Napoleó, creador del cadastre a Europa, a l'Institut Ramon Muntaner de Figueres, que expedia títols de mesuradors de terres, passant per Javier de Burgos, factòtum –o copista– de la divisió provincial espanyola –a imatge de la departamental francesa. Avui quasi ningú diu *agrimensor* perquè la paraula deu comportar un deix de resclosit i per això la gent diu *topògraf*, que els deu semblar més del dia i sobretot no inclou, ai els pagesos!, el prefix *agri-*, massa proper a la terra i al femer. Passa com en tants d'altres mots: l'antic pèrit, *expert*, avui és enginyer tècnic, etc. Sort que Kafka va immortalitzar l'art de taxar terres amb el cèlebre K, l'*agrimensor d'El castell*. Egipcis i romans ja tenien mesuradors de terres, però –no ens dispersem més– anem a l'*agrimensor* alt-empordanès més im-

Sort que Kafka va immortalitzar l'art de taxar terres amb el cèlebre K

portant que hem tingut: Lluís M. Jordi Álvarez (Fortià 1865-Figueres 1929), que aquest agonitzant 2015 fa 150 anys que va néixer. Era fill i germà d'*agrimensors*. Francesc Jordi Romañach, el pare, va ser professor i director de la granja escola de Fortianell, on es van preparar la major part dels taxadors gironins titulats per

l'institut figuerenc. Joan Jordi Álvarez, el germà, va ser decisiu en el funcionament del, atenció, Centro Ampurdanès de la Formación de Registros de Fincas Rústicas, Urbanas y de Ganadería, y Confesión de Amillaramientos de Figueras. Lluís M. Jordi, el nostre home, a cavall entre el XIX i el XX va fer tots els papers en l'auca figuerenca; per saber-ne més, *Girona, un llibre de records*, de Josep Pla. Aquí apuntem només els llargs anys que va dedicar a l'Institut Ramon Muntaner com a professor d'*agrimensura*, d'altres matèries de ciències i gimnàstica, a més de ser-ne el secretari (1885-1919) que es va mantenir més anys en el càrrec: trenta-quatre. En temps de Jordi i els seus col·legues a Europa i, doncs, a l'Empordà hi havia molts pagesos que necessitaven precisar les seves propietats al temut cadastre, l'artefacte espanyol inspirat en el francès, destinat bàsicament a l'eficàcia en el cobrament d'impostos. Quan legalment va ser possible, l'institut de Figueres i l'annex de la granja escola de Fortianell es van convertir –amb la nissaga dels Jordi com a eix– en el principal centre de Catalunya en l'expedició de títols –una vuitantena– d'*agrimensura*; l'institut de Girona, en canvi, només en va expedir cinc.

Temps per viure.
Temps per compartir.

100 ANYS | Gràcies
amb la gent gran

Obra Social "la Caixa"